

กลายเป็นตัวแห่งความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและให้ความร่วมมือพร้อมกับการสอน (การแก้ไข)

(บัพดาตาพบปะกับบราเธอร์และซิสเตอร์ชาวมธุบันโดยเฉพาะ)

วันนี้ บัพดาตา มหาสมุทรแห่งความรัก กำลังเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆของท่านซึ่งเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ ความรักของพระเจ้าเป็นพื้นฐานของการหล่อเลี้ยงลูกๆ เช่นที่ความรักของพระเจ้าเป็นพื้นฐานของชีวิตบราห์มิน ในทำนองเดียวกันพื้นฐานของชุมนุมของบราห์มินก็คือความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน เพียงลูกๆเท่านั้นที่จะสัมผัสได้ถึงความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณนี้ ดวงวิญญาณของโลกในทุกวันนี้กระหายความรักที่แท้จริง ที่ไม่เห็นแก่ตัว ที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่เป็นของพระเจ้า ไม่มีใครนอกจากลูกดวงวิญญาณบราห์มินที่สามารถได้มาซึ่งความรักที่แท้จริงนี้ได้ ลูกทุกคนที่ดับความกระหายของดวงวิญญาณที่กระหาย ลูกได้สัมผัสว่าตัวลูกเองหลอมรวมอยู่ในความรักของพระเจ้าและความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณในทุกช่วงเวลาหรือไม่? ลูกได้เป็นผู้ประทาน (data) และเทพ (devta) แห่งความรักอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกได้สัมผัสถึงความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณในทัศนคติ สายตา คำพูด ความสัมพันธ์ และสายสัมพันธ์ของลูก นั่นคือในการกระทำของลูกหรือไม่? ไม่ว่าดวงวิญญาณจะเป็นเช่นไร ทัศนคติที่เป็นธรรมชาติของบราห์มินได้กลายมาเป็นธรรมชาติบราห์มินของลูกแล้วหรือไม่? ลูกต้องสร้างสิ่งนี้ขึ้นมาหรือว่ามันถูกสร้างขึ้นมาแล้ว? จงทำตามพ่อ จงทำตามแม่! จดจำช่วงเวลาเริ่มต้นของการเกิดเป็นบราห์มินของลูกไว้ ดวงวิญญาณมากมายที่มีธรรมชาติที่แตกต่างกันล้วนเป็นของพ่อ พ่อ ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ได้สร้างลูกทุกคนให้เป็นของท่านด้วยธรรมชาติที่คงอยู่ตลอดไปของท่านในรูปของมหาสมุทรแห่งความรัก หากท่านจะมองดูธรรมชาติที่แตกต่างกันทั้งหมดของลูกทุกคน ท่านจะสามารถทำให้ลูกเป็นของท่านได้หรือไม่? ดังนั้น ลูกแต่ละคนจึงควรถามตนเองว่า "ธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของฉันคืออะไร?" ธรรมชาติที่อ่อนแอของใครก็ตาม - อันที่จริง ธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของชีวิตบราห์มินคือการเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรัก ในเมื่อแม้แต่ผู้คนในโลกก็ยังบอกว่าความรักสามารถเปลี่ยนหินให้เป็นน้ำได้ แล้วผู้ที่รับและให้ความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและความรักของพระเจ้าจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติประเภทต่างๆได้หรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ผู้ที่นั่งอยู่ด้านหลังพูดซิ ผู้ที่เชื่อว่าลูกสามารถทำได้ ยกมือขึ้นข้างหนึ่ง ยกมือขึ้นสูงๆ อย่ายกมือต่ำๆ (ทุกคนยกมือขึ้น) อัจชะ ขอแสดงความยินดี สถานการณ์ก็เกิดขึ้นมาเช่นกัน สถานการณ์ก็ต้องเกิดขึ้นมา สถานการณ์เป็นฉากข้างทางบนหนทางของชีวิตบราห์มิน และฉากข้างทางก็ไม่เคยเหมือนเดิม บางครั้งก็สวยงาม บางครั้งก็สกปรกด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตาม เป็นหน้าที่ของนักเดินทางที่จะผ่านมันไป และไม่พยายามที่จะเปลี่ยนฉากข้างทางเหล่านั้น แล้วบัพดาตาต้องการอะไร? ลูกทุกคนได้กลับมาฉลาดขึ้นในการรู้เรื่องนี้แล้ว

วันนี้ ชาวมธุบันได้รับโอกาสพิเศษ นี่คือโอกาสทองใช่หรือไม่? การกลับมาของโอกาสทองนี้คืออะไร? ลูกได้คว้าโอกาสนี้ไว้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นอย่างมากจริงๆ แล้วแม้แต่ผู้ที่นั่งอยู่ข้างล่างก็เป็นชาวมธุบันเช่นกัน (พร้อมกับบราเธอร์และซิสเตอร์ที่อาศัยอยู่ในมธุบันแล้ว ยังมีคนอื่นอีกหลายคนที่กำลังฟังมุรลีในพื้นดาฟบ้าน) อย่างไรก็ตามวันนี้เป็นโอกาสที่บาบาจะพบปะกับกลุ่มต่างๆ เมื่อมีลูกมากมายมารวมกัน ก็ดูเหมือนลูกจะอยู่ห่างไกลมาก ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการสร้างกลุ่มเล็กๆขึ้นมา อย่างไรก็ตามจริงๆแล้วลูกทั้งหมดเป็นชาวมธุบัน ที่อยู่ถาวรของผู้ที่อาศัยอยู่ในศูนย์ทั้งหมดก็คือมธุบันเช่นกันใช่หรือไม่? ดังนั้น บราห์มินจึงหมายถึงผู้ที่มิที่อยู่ถาวรคือมธุบัน บ้านของลูกคือมธุบัน และสถานที่อื่นๆเป็นสถานที่ทำงานรับใช้ ดังนั้นผู้ที่อยู่ข้างล่างไม่ควรคิดว่าวันนี้พวกเขาถูกลบออกจากรายชื่อของผู้ที่อาศัยอยู่ในมธุบันแล้วไม่เลย ลูกทั้งหมดเป็นชาวมธุบัน เพียงแต่บัพดาตาต้องการเห็นลูกอยู่เบื้องหน้าท่าน ท่านสามารถทำสิ่งนี้กับกลุ่มเล็กๆได้ แม้แต่ตอนนี้ผู้ที่นั่งอยู่ด้านหลังก็ยังมองเห็นได้ไม่ชัดเจนนัก ผู้ที่นั่งด้านหน้ามองเห็นได้อย่างชัดเจน แต่ผู้ที่นั่งด้านหลังนั้นไม่ไกลจากหัวใจ แม้แต่ผู้ที่นั่งอยู่ข้างล่างก็ไม่ไกลจากหัวใจเช่นกัน ดังนั้น บัพดาตาจึงต้องการความสมดุลระหว่างกฎเกณฑ์และความรักในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ให้มีความสมดุลระหว่างกฎเกณฑ์และความรักที่ไม่ใช่แค่รู้สึกเหมือนกฎเกณฑ์เท่านั้น ให้ความรักสัมผัสได้ในกฎเกณฑ์ ลูกได้เห็นพ่อในรูปที่มีตัวตน พร้อมกับกฎเกณฑ์ ท่านให้ความรักมากมายที่คำพูดที่ออกมาจากริมฝีปากของทุกคนคือ "บาบารักฉัน ท่านคือบาบาของฉัน!" แน่นนอน นำกฎเกณฑ์มาใช้ แต่พร้อมกับกฎเกณฑ์แล้ว ก็ให้ความรักด้วย อย่าให้แค่กฎเกณฑ์ เพราะดวงวิญญาณนั้นอ่อนแอ เมื่อมีเพียงกฎเกณฑ์ ดวงวิญญาณจึงท้อแท้ใจ เมื่อลูกกลายเป็นตัวแห่งความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะสามารถให้ความรักที่มี

จิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณนั้นแก่ผู้อื่นได้ ความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณหมายถึงการร่วมมือกันในการช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหาทุกประการ อย่าให้แค่คำสอน พร้อมกับคำสอน ให้ความร่วมมือด้วย สิ่งนี้หมายถึงการกลายเป็นตัวแทนความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้น วันนี้ บัพพาดาจึงเน้นย้ำเป็นพิเศษสำหรับดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดในทุกหนแห่งทั้งในดินแดนนี้และในต่างแดน ให้กลายเป็นตัวแทนความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และกลายเป็นผู้ประทานและเทพผู้ดับความกระหายของดวงวิญญาณสำหรับความรักที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้โอเคไหม อัจชะ

(บัพพาดาได้พูดคุยกับชาวมุขบับและให้ดริชตีกับทุกคนด้วยกันและพาพวกเขาไปอยู่เหนือ)

อะแวคบัพพาดา พบปะกับชาวโรงพยาบาล ชาวอายุ และกลุ่มอื่นๆ:

ลูกทุกคนคิดว่าตนเองมีโชคหรือไม่? จากทั่วทั้งโลก ใครมีโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด? ลูกแต่ละคนคิดว่าอย่างไร? ว่าโชคของลูกยิ่งใหญ่ที่สุด ทุกคนคิดเช่นนี้หรือไม่? ถ้าลูกมีโชคแห่งความสุข ลูกอยู่อย่างมีความสุขหรือไม่? ลูกอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอหรือไม่? ไม่ใช่ว่าลูกมีความสุขเพียงบางครั้งเท่านั้นใช่ไหม? เนื่องจากบัพพาดาทำให้ดวงดาวแห่งโชคของลูกเปล่งประกาย แล้วลูกอยู่อย่างมีความสุขเมื่อเห็นดวงดาวที่เปล่งประกายหรือไม่? วงดนตรีแห่งความสุขเล่นอยู่ในหัวใจของลูกตลอดเวลาหรือไม่? เล่นหรือไม่? หัวใจของลูกร้องเพลงอะไร? "ว้าว โชคที่สูงส่งของฉัน!" ลูกร้องเพลงนี้หรือไม่? โชคของลูกได้รับการสรรเสริญตลอดทั้งวงจร เป็นเวลาครึ่งวงจรลูกสัมผัสโชคของลูกอย่างเป็นรางวัล และเป็นเวลาครึ่งวงจรดวงวิญญาณมากมายเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญโชคของลูก สิ่งพิเศษที่สุดคือ: จากทั้งโลก พ่อชอบใคร ท่านชอบลูกใช่ไหม? มีดวงวิญญาณมากมาย แต่ท่านชอบลูก อะไรจะยิ่งใหญ่ไปกว่าการที่พระเจ้าชอบลูก? ดังนั้น พร้อมกับภาระจรรยาถึงพ่อแล้ว อย่าลืมจรรยาถึงโชคของลูกไว้เสมอด้วย พระเจ้า (ภควันผู้ประทานโชค) และโชค (ภักยา) ตลอดทั้งวงจรจะมีดวงวิญญาณอื่นใดอีกหรือไม่ที่ได้รับความรักและการระลึกถึง และความรักของพระเจ้าทุกวัน? ลูกได้รับความรักและการระลึกถึงทุกวันใช่หรือไม่? ใครเป็นที่รักที่สุด ลูกคือผู้ที่เป็นที่รักที่สุดใช่หรือไม่? เมื่อลูกระลึกถึงโชคของลูกอยู่เสมอแล้ว สิ่งที่เราประโยชน์ทั้งหมดจะวิ่งหนีไป ลูกจะไม่ต้องขับไล่สิ่งเหล่านั้นไป สิ่งเหล่านั้นจะวิ่งหนีไปเองอย่างง่ายดาย

ขณะนี้ ตามเวลาในปัจจุบัน ลูกต้องเข้าใจความสำคัญของเวลาแห่งยุคบรรจบกัน และทำให้รางวัลของลูกสูงส่งในทุกวินาที อย่าปล่อยให้วินาทีเดียวเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะทุกวินาทีมีความสำคัญมาก ไม่ใช่แค่เพียงวินาทีเดียวที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ แต่เสียเวลาไปอย่างมากโดยเปล่าประโยชน์และลูกจะไม่พบเวลาเช่นนั้นอีกเลย ลูกมีคำแนะนำเกี่ยวกับเวลาที่ชัดเจนอย่างมากแล้วใช่หรือไม่? ลูกยังคงตระหนักถึงสิ่งนี้อยู่หรือไม่? ดูลิ วันนี้ ลูกทุกคนได้รับเวลาพิเศษแล้วใช่ไหม? หากลูกทุกคนมารวมกัน ก็จะมองไม่เห็นลูก ตอนนี้อย่างน้อย บาบาก็มองเห็นว่าใครอยู่ที่นี้ ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณพิเศษ เพียงแค่รู้คุณสมบัติพิเศษของลูกและใช้สิ่งนั้นเพื่องานรับใช้ ตามละครแต่ละดวงวิญญาณบราห์มินมีคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่มีใครที่ไม่มีคุณสมบัติพิเศษใดๆ ดังนั้นจงเก็บคุณสมบัติพิเศษของลูกไว้ในสำนึกรู้ของลูกและใช้คุณสมบัติพิเศษนั้นเพื่องานรับใช้ วิธีการที่รวดเร็วมากจะถูกสร้างขึ้นตามคุณสมบัติพิเศษของแต่ละบุคคล ใช้คุณสมบัติพิเศษนั้นเพื่องานรับใช้ แต่ไม่ต้องพัฒนาความหยิ่งยโสเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษนั้น เพราะในยุคบรรจบกันตามละคร ทุกคุณสมบัติพิเศษเป็นของขวัญจากพระเจ้า จะไม่มีความหยิ่งยโสเกี่ยวกับของขวัญจากพระเจ้า ตัวอย่างเช่น ไม่มีใครจะถือว่าปราสาทเป็นปราสาทของเขาหรือของเธอ มันคือปราสาทของพระเจ้า คุณสมบัติพิเศษเหล่านี้เป็นพระผู้ปราสาทเช่นกัน (บางสิ่งที่ได้รับจากพระเจ้า) ปราสาทไม่ได้ใช้เพื่อตนเองเท่านั้น แต่ยังแจกจ่ายอีกด้วย ลูกแจกจ่ายไป ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ลูกเป็นผู้ประทานพรด้วย ลูกพันดาวและลูกชกตีเป็นผู้ประทานพรและผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่หรือไม่? ไม่ใช่ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เพียงแค่หนึ่งหรือสองชั่วโมง แต่เป็นคลังสมบัติที่เปิดอยู่ ด้วยเหตุนี้พ่อจึงถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา (โบล่า บันดารี) ซึ่งคลังสมบัติของท่านเปิดอยู่เสมอ ท่านคือคลังสมบัติที่เปิดอยู่ จงให้หยดหนึ่งแก่ดวงวิญญาณต่อไป มีคิวแถวของขอทานจำนวนมากเช่นนั้น และลูกมีคลังสมบัติที่เปี่ยมล้นเช่นนั้น ลูกมีคลังสมบัติที่ไม่มัวหมองหมดลงไหม? ลูกไม่ได้ประหยัดในการแจกจ่ายคลังสมบัติเหล่านั้นใช่ไหม? แจกจ่ายสิ่งนี้อย่างใจกว้าง ประหยัดเมื่อต้องสูญเสียบางสิ่งบางอย่างไป แต่เมื่อต้องแจกจ่าย ให้แจกจ่ายด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง

ลูกทุกคนมีความสุขไหม? บางครั้งลูกก็รู้สึกอะไรบางอย่าง ไม่ใช่บางครั้งลูกมี "อารมณ์ไม่ดี" และบางครั้งลูกมีความสุขมากใช่ไหม? ทำตามพ่อ บัพพาดาเคยมีอารมณ์ไม่ดีหรือไม่? ดังนั้นลูกกำลังทำตามพ่อใช่หรือไม่? บัพพาดามีทีวีสำหรับลูกๆบราห์มินพิเศษ อารมณ์ที่แตกต่างกันของทุกคนปรากฏอยู่บนทีวีนั้น มันคงจะสนุกสนานมากเพียงแค่อูสิ่งนั้น อารมณ์ของผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอไม่เคยเปลี่ยนแปลง ลูกเป็นผู้ประทาน ดังนั้นจงประทานต่อไป การเป็นเทพ (devta,

ผู้ประทาน) หมายถึงการเป็นผู้ให้ ลูกไม่ใช่ผู้รับ (levta) แต่เป็นผู้ให้ (devta) ลูกกลายเป็นเทพกี่ครั้งแล้ว? ลูกกลายเป็นเทพหลายครั้งแล้วใช่หรือไม่? ดังนั้น เทพจึงหมายถึงผู้ที่มีชั้นสการของการให้ ไม่ว่าคนอื่นจะให้สิ่งใด ลูกก็ยังคงให้หยดหนึ่งของความสุข หยดหนึ่งของความสงบ และหยดหนึ่งของความรักต่อไป ผู้คนมีแต่ความไม่สงบและความทุกข์ แล้วพวกเขาจะให้สิ่งใดได้อีก? พวกเขาจะให้เพียงแค่สิ่งนั้นเท่านั้นใช่ไหม? ในขณะที่ลูกมีอะไร? มีความสุขและความสงบ ลูกทุกคนโอเคไหม? อัจชะ ลูกเฉลิมฉลองการพบปะ ลูกไม่คิดว่าลูกมาในตอนจบแล้วใช่ไหม? ลูกมาเป็นพิเศษโดยเฉพาะ ลูกอาศัยอยู่ใกล้กับมรณภูมิ ลูกได้ล้อมรอบมรณภูมิได้เป็นอย่างดี

ผู้ที่มาจากโรงพยาบาลก็ทำงานรับใช้ที่ดีมากเช่นกัน มีหลายคนที่มีมาจากซานติแวนที่มาที่นี่เช่นกัน ผู้ที่มาจากกลุ่มเหล่านั้นเป็นกลุ่มที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบแล้ว ลูกมีจำนวนน้อยเพียงไม่กี่คน และด้วยเหตุนี้ลูกจึงจากหายไปนานและเวลานี้ได้พบแล้ว ไม่มีความงามหากไม่มีชาวต่างชาติเช่นกัน ดังนั้นลูกจึงมาเพื่อเพิ่มความงามให้กับทุกกลุ่ม อัจชะ

อะแวคบัพดาพบกับผู้รับใช้:

ลูกทุกคนสร้างโชคในนามของงานรับใช้ เพราะบุญของการรับใช้ที่ยกย่องยิ่งใหญ่มาก ลูกรับใช้ด้วยร่างกายของลูกอยู่แล้ว แต่ลูกยังรับใช้ด้วยจิตใจของลูกด้วย ดังนั้นนี่คือการทำบุญสองเท่า คือ การรับใช้ด้วยจิตใจและด้วยร่างกายเช่นกัน ใครก็ตามที่เข้ามา เขาก็มาและเห็นงานรับใช้ที่ลูกผู้รับใช้กำลังทำ พวกเขาเห็นบรรยากาศนี้และจากไปโดยได้รับประโยชน์นั้น ดังนั้น ลูกทุกคนที่มาในช่วงเวลาของการทำงานรับใช้ บุญและพรมากมายนั้นจึงสะสมไว้โดยลูกดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกกำลังทำงานรับใช้เช่นนั้นด้วยร่างกายและจิตใจของลูก ลูกเป็นผู้รับใช้สองเท่าหรือเท่าเดียว ลูกเป็นใคร? ลูกเป็นผู้รับใช้สองเท่าหรือไม่? ลูกรับใช้สองเท่า ลูกได้รับผลของการรับใช้ในทันทีต่อไปเรื่อยๆเช่นกัน ตลอดระยะเวลาที่ลูกอยู่ที่นี้ ลูกได้รับความสุขเพิ่มขึ้นใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกจึงรับประทานผลในทันทีและลูกได้สะสมพรด้วย ดังนั้น จึงมีบางสิ่งลูกสร้างขึ้นสำหรับอนาคตของลูกและสำหรับปัจจุบันด้วย บัพดาดาที่รู้สึกยินดีและพอใจเช่นกันที่ลูกๆของท่านทำให้รางวัลของลูกสูงส่งได้อย่างง่ายดาย นั่นคือทั้งหมดที่กล่าวมา – งานรับใช้ งานรับใช้ และงานรับใช้ อย่าเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด การรับใช้หมายถึงการสะสม ไม่ว่าลูกจะมีเวลาเท่าใด ก็ให้หารายได้เป็นสองเท่า รับผลในทันทีและผลในอนาคตด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณได้รับโอกาสในการทำงานรับใช้ บัพดาดาความรักเป็นพิเศษต่อผู้รับใช้ เพราะบัพดาดาเป็นผู้รับใช้โลกด้วย ดังนั้นลูกจึงท้อแท้ใช่หรือไม่? ลูกทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นหรือว่างเปล่า? มรณภูมิหมายถึงการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นอยู่กับการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้ ลูกทุกคนอยู่อย่างมีความสุขหรือไม่? ลูกไม่ใช่ผู้ที่มีความสุขเพียงบางครั้งที่ใช่หรือไม่? ลูกเป็นผู้ที่มีความสุขอยู่เสมอ เมื่อเห็นความสุขของลูก แม้แต่คนอื่นก็มีความสุขไปด้วย ลูกผู้รับใช้ได้รับรอบให้มาพบปะ ลูกมีความสุขใช่หรือไม่? ลูกได้รับรอบพิเศษใช่หรือไม่? ลูกได้รับโอกาสทองในนามของชาวมรณภูมิด้วยเช่นกัน จงโยยบินต่อไปด้วยสภาพของความเคารพตนเองของลูก อย่าปล่อยความเคารพตนเองของลูกไป แม้ว่าลูกจะกวาดพื้น ความเคารพตนเองของลูกคืออะไร? "จากดวงวิญญาณทั้งหมดของโลก นั่นเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง" ดังนั้น ในขณะที่ทำงานใดๆ อย่าลืมความเคารพตนเองทางจิตวิญญาณของลูก ลูกมีความซาบซึ้งนี้หรือไม่? ความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ เวลานี้ลูกเป็นของใคร? ลูกจำโชคของลูกได้ไหม? ลูกไม่เคยลืมสิ่งนี้ใช่ไหม? ไม่ว่าลูกจะมีเวลาทำงานรับใช้แค่ไหน ก็จงใช้เวลาทุกวินาทีอย่างมีค่า อย่าปล่อยให้มันเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ อย่าปล่อยให้มันธรรมดาเช่นกัน ให้เวลาของลูกใช้ไปกับความซาบซึ้งทางจิตและการบรรลุผลทางจิต ลูกรักษาเป้าหมายเช่นนั้นไว้ใช่หรือไม่? อัจชะ

พร: ขอให้ลูกได้สัมผัสความใกล้ชิดกับการบินแห่งความรักอย่างสม่ำเสมอ และกลายเป็นตัวแห่งความรัก ความรักของบัพดาดาได้หลอมรวมกับลูกๆทุกคน และลูกทั้งหลายกำลังโยยบินไปข้างหน้าด้วยพลังแห่งความรัก การบินแห่งความรักนี้จะนำลูกให้เข้ามาใกล้พ่อด้วยร่างกาย จิตใจ และหัวใจของลูก แม้ว่าลูกทั้งหมดจะตามลำดับกันไปในการรู้ โยคะ และดาร์นารี แต่ตามความสามารถของลูกแล้ว ทุกคนก็เป็นอันดับหนึ่งในความรัก ความรักนี้เป็นพื้นฐานหลักของชีวิตบราห์มิน "การรัก" หมายถึงการอยู่อย่างใกล้ชิด ที่ใกล้ชิดและผ่านทุกสถานการณ์ที่เลวร้ายไปได้ง่ายง่ายมาก

คติพจน์: หลอมรวมพ่อไว้ในดวงตาของลูก แล้วลูกจะได้รับการปกป้องจากสายตาของมายา